क्षीरौदन इति पयसि तण्डुलान्प्रक्षिप्य श्रपणे सति क्षीरेण संस्कृत ओदनो निष्पद्यते । बलकारः सारांशो मेधशब्दार्थः ॥४॥ तस्य गृहमेधीययागस्य आवृत् क्रियाप्रयोगः क्रमोऽभिधीयते । सांतपनीयेष्टौ (? °निष्टौ Cod.) या वेदिर्बर्हिषा स्तीर्णाभूत् गृहमेधीयस्यापि सैवोपकरोति । इध्मस्य स्थाने शकलानेव संमृज्य परिधिभिः सह तान्सादयेत् ॥५॥ पिशीलशब्दः शरावाचो । एनं चरुं द्वेधा विभज्य तयोर्निदध्यात् । पात्रस्थयोस्तयोरोदनयोर्मध्ये सर्पिःपूरणायावटौ कृत्वा ॥६॥ तत्तदानीमेव प्रतिवेशं (श Cod.) समापनार्थं प्रतिनिधिवेन (? धेवेन Cod.) निवेशनस्थानं प्रतिवेशः तत्स्थानीयमाज्यं दक्षिणाग्नावाज्यस्थाल्यामधिश्रयेत् (? तास्तावाज्य° Cod.) । सोखमेवेति यस्यां स्थाल्यां चरुः श्रप्यते तत्सहितमेव ॥११॥ अनिरशितां शेषसहितां कुम्भीं पात्रान्तरेणापिधाय । हविषा पूर्णा यस्मिन्कर्मणि तत्पूर्णदर्वम् ॥१६॥ पूर्णदर्वाख्यस्य कर्मणः कालं विधत्ते अथेति प्रातरग्निहोत्रे हुते वाहुते वा कुम्भ्याः सकाशात् दर्व्या आधानेनोपहन्ति गृह्णीयात् ॥१७॥ साकमेधेषु प्रधानभूताया महाहविराख्याया इष्टेरारम्भं प्रतिज्ञानीते अथात इति । वरुणप्रघासतन्त्रं तत्रातिदिशति तद्यथेति तस्य पूर्वोक्तस्य [महाहविषो] वरुणप्रघासस्य हविषो यथानुष्ठानं तथैव महाहविषो वक्ष्यमाणस्यापि ॥२०॥ ३॥५॥

अथ तस्य महाहविषः प्रयोगक्रमं विधित्सुः प्रागेतेन देवैर्विज्ञितं (? प्रागेतैर्वैर्दिर्दिवा Cod.) प्रति[पादयति] महाहविषा हेत्यादिना ॥१॥ वरुणप्रघासवत् ॥२॥ ॥११॥४॥५॥

अथ पितृयज्ञं विधित्सुः पितॄणामुत्पत्तिमाह महाहविषा हेति । यानेवासुरा अघ्नन् अमारयन् ॥१॥ अत्रास्मिन्कर्मणि अस्य यजमानस्यात्मनः स्वस्य अनुचरणेन (!) अनुगमनेन च यदेव प्राणिजातं हन्यते वा ताड्यते यद्वा मीयते मिद हिंसायाम् ॥३॥ इत्येव एवमेव ॥५॥ तस्याः पयसि प्रक्षिप्तो मथितो धानाचूर्णः एकशलाकया एकयैव शलाकया एकवारमालोलितो हविर्भवति ॥६॥ पक्वेन पाकसंस्कृतेन चरुपुरोडाशादिहविषा देवेभ्यो दत्तेन केवलं हविर्यज्ञयागिन एव सन्तः ॥७॥ चतस्रः कोणा यस्याः सा चतुःस्रक्तिः ॥१०॥ पूर्वस्यां दिशि आहवनीयसमीपे प्रत्यङ्मुखाः सन्तो देवा मनुष्यानभि (°तृतो Cod.) यजमानानभिलक्ष्य उपागता भवन्ति तस्मात्कारणात्तेभ्यो देवेभ्यः प्राङ्मुखस्तिष्ठन्नध्वर्युर्जुहोति ॥११॥ तत एव तस्या वेदेः सकाशादेव सोऽध्वर्युः प्राक् प्राच्यां दिशि स्तम्बयजुर्हरेत् । तस्या वेदेः परिग्रहमभिनयेन (प्रतिग्र° Cod.) दर्शयति अथेत्येवाग्रऽइति अग्रे प्रथममित्येवमेव पश्चाद्भागे दक्षिणापवर्गं रखया परिगृह्णीयात् । हार्यं हरणीयम् ॥१२॥ यावद्बर्हिः प्रस्तरभाजनं प्रस्तरस्य योग्यं पर्याप्तं भवति तावत्परिशिनष्टि अवशेषयेत् । प्रसलवि प्रदक्षिणम् । अन्ववागात् अनुप्राप्नोत् । अपोदेति अपगच्छति ॥१५॥ इत्थादित्यभिनयदर्शनो (°ने ?) अनेन प्रकारेण ब्रह्मयजमानौ आहवनीयस्य पुरतो गत्वा अप्रदक्षिणं पर्यापत्य (!) पितृयज्ञवेदेः पश्चाद्देशं परीतः परिक्रामतः ॥१८॥ परिवृते परिवेष्टिते स्थाने ॥२०॥ अपबर्हिषः बर्हिश्चतुर्थः प्रयाजः तद्वर्जं चतुरः प्रयाजान्यजेत ॥२३॥ व्यतिषङ्गं परस्परसंसृष्टं यथा भवति तथा ॥३२॥ प्राशनपक्षमप्याह प्राशितव्यं वेवेति इडावदानं प्राशित्रावदानं च यज्ञान्तरवदत्रापि प्राशितव्यम् यस्येति इडां प्राश्नन्त ऋत्विजो यस्य कस्यचिदात्मनः सम्बन्धिन्यग्नौ वैश्वानरे तद्धविर्जुह्वति अतः प्राशने न शेष इत्यनेनाभिप्रायेण ॥३३॥ दास्यन् पिण्डदाता । अपसलवि अप्रदक्षिणम् ॥३४॥